

Patientrapporterat utfall efter fotledsfraktur i Svenska Frakturregistret – Vilken roll spelar frakturklassen?

Caroline Stigevall^{1,2,3}, Michael Möller^{1,2,3}, David Wennergren^{1,2,3}, Olof Wolf^{4,5}, Carl Bergdahl^{1,2,3}

¹ Sahlgrenska Universitetssjukhuset

² Sahlgrenska Akademin

³ Göteborgs Universitet

⁴ Uppsala Universitet

⁵ Akademiska sjukhuset Uppsala

Bakgrund

Fotledsfrakturer är den tredje vanligaste frakturen i Sverige och drabbar patienter i alla åldrar. Trots det saknas publicerade studier av patientrapporterat utfall där alla typer av fotledsfrakturer är representerade. En analys av patientrapporterat utfall i relation till frakturklass kan bidra med en bättre kunskap om förväntat resultat efter en fotledsfraktur. Syftet med studien är att jämföra patientrapporterat utfall hos patienter med en fotledsfraktur i relation till AO/OTA-klassifikation.

Metod

Data från Svenska Frakturregistret på patienter ≥ 18 med en fotledsfraktur (AO/OTA 44A1-C3) registrerad mellan 2012–2019 analyserades. Både kirurgiskt och icke-kirurgiskt behandlade fotledsfrakturer inkluderades. Patienter där patientrapporterat utfall i form av SMFA, EQ5D eller EQ-VAS, både vid dag 0 och 1 år, fanns registrerat inkluderades. Skillnaden mellan dag 0 och 1 år (deltavärde) beräknades på individnivå och medelvärde beräknades därefter på gruppnivå. Delta-medelvärde jämfördes med frakturklassifikation enligt AO/OTA.

Resultat

Totalt inkluderades 11,751 patienter som besvarat SMFA- och EQ5D-enkäterna. Fördelningen var 21 % A-skador, 67 % B-skador och 12 % C-skador. Samtliga frakturklasser (A1-C3) enligt AO/OTA hade försämrat patientrapporterat utfall efter 1 år jämfört med dag 0. Trimalleolära frakturer gav sämre utfall än bimalleolära som i sin tur var sämre än unimalleolära frakturer. En öppen fotledsfraktur orsakad av hög energi medförde kraftigt försämrat utfall.

Diskussion

AO/OTA-klassifikationen är prognostisk avseende patientrapporterat utfall då en mer komplex fraktur ger sämre resultat.